

Research articles

Effects of dental health education program for behavioral modification on gingivitis prevention among Prathomksa VI primary school students, Wiangkao district, Khon Kaen Province

Yuparat Tumkaew

Graduated students,
Public Health Officer,
Wiangkao Public
Health Office,
Khon Kaen Province

Rujira Duangsong

Associate professor,
Public Health Faculty,
Khon Kaen University

Abstract

Gingivitis is an important disease of dental health problem. Although it is not a serious disease but may lead to severe periodontal disease and consequent lost tooth. In addition it destroys health too. Therefore, it ought to cultivate about oral health care and gingivitis prevention in school children in order to maintain good oral hygiene. This study was a quasi-experimental research aiming to study the effects of the dental health education program by applying of Bloom's learning theory and social support for behavioral modification among students in Wiang Kao District, Khon Kaen Province. Samples were 60 students. They were divided into 2 groups, experimental and comparison groups and each group was 30 students. The duration of the intervention was 12 weeks. The experimental group received dental health education program that activities comprised dental education corner "For Fun Nai Hong Rian", lecture with media, modelling, group discussion, demonstration, counselling, and practice. Social support from researcher, parents, teachers, and friends consisted of motivation, suggestion, rewards etc. Data were collected by the questionnaires, and oral examination records. Data were analyzed by descriptive

statistics such as frequency, mean, maximum, minimum , and standard deviation etc., The comparison was analyzed by paired t-test and Independent sample t-test with 95% Confidence Interval and significant level at 0.05. The result showed that after the intervention the experimental group had dental plaque less than those in the comparison group.

Keywords: dental health program; behavioral modification; gingivitis prevention

บทความวิจัย (Research articles)

ผลของโปรแกรมทันตสุขศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการป้องกัน โรคเหงือกอักเสบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ยุทธหัณฑ์ ทุมแก้ว

นักศึกษา ตำแหน่งเจ้าพนักงาน
ทันตสาธารณสุขชำนาญงาน
สำนักงานสาธารณสุข
อำเภอเวียงเก่า

รุจิรา ดวงสงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชา
สุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

โรคเหงือกอักเสบเป็นโรคสำคัญด้านทันตสาธารณสุข ถึงแม้ว่าโรคเหงือกอักเสบจะไม่ใช่โรคร้ายแรง แต่นำไปสู่โรค ประทันต์ที่รุนแรงและทำให้สูญเสียฟันตามมา นอกจากนี้ยังบันทอนสุขภาพ ดังนั้นจึงควรปลูกฝังพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ซ่องปากและป้องกันโรคเหงือกอักเสบในเด็กวัยเรียนเพื่อให้มีสุขภาพซ่องปากดีต่อไป การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมทันตสุขศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม และการสนับสนุนทางสังคม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการป้องกันโรคเหงือกอักเสบ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 60 คน แบ่งกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบกลุ่มละ 30 คน เวลาดำเนินการ 12 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมทันตสุขศึกษา ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การจัดมุมความรู้เกี่ยวกับทันตสุขภาพ “ พ.ฟันในชั้นเรียน ” บรรยายประกอบสื่อ การนำเสนอตัวแบบ การอภิปรายกลุ่ม การสาธิต และการฝึกปฏิบัติ การสนับสนุนทางสังคม จาก ผู้วิจัย ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ได้แก่ การกระตุ้นเตือน การให้คำแนะนำ การให้คำปรึกษา ให้รางวัล การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบบันทึกการตรวจสอบสุขภาพซ่องปาก การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ด้วยสถิติ Paired Sample t-test และ

สารสารทันตากิบາລ ปີທີ 29 ຈັບກີທີ 1 ມັງກອນ - ມີຖຸນາຍນ 2561

Independent t-test และ 95% Confidence Interval ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า หลังทดลอง กสุ่ม ทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องโรคเหงือก อักเสบ ทัศนคติและการปฏิบัติตัวในการ ป้องกันโรคเหงือกอักเสบ มากกว่าก่อนการ ทดลอง และกสุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) ของปากและพื้นที่ ปริมาณแฝ่นคราบจุลินทรีย์น้อยกว่าก่อนการ ทดลอง และกสุ่มเปรียบเทียบ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

คำสำคัญ : โปรแกรมทันตสุขศึกษา;
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม; การป้องกันโรคเหงือก
อักเสบ

บทนำ

โรคเหงือกอักเสบเป็นโรคในช่องปาก เป็นปัญหาที่สำคัญด้านทันตสาธารณสุข และ เป็นโรคที่พบมากรองจากพันธุ์ โรคนี้เกิดจาก การปล่อยปะละเลยในการทำความสะอาด ช่องปาก ไม่แปรงฟันทุกครั้งหลังอาหาร โรค เหงือกอักเสบคือ การอักเสบของขอบของเหงือก ติดกับฟันและ papillae ระหว่างฟัน โรคเหงือก อักเสบถ้าหากยังไม่ได้รับการรักษาการอักเสบจะ เพิ่มขึ้นอาจเริ่มทำลายกระดูกรอบฟันและการ เคลื่อนไหวของฟันหรือทำลายเนื้อเยื่อปริทันต์ได้ ซึ่งนำไปสู่การเป็นโรคปริทันต์อักเสบในวัยผู้ใหญ่ และสูญเสียฟันได้

จากการสำรวจภาวะสุขภาพ ช่องปาก ครั้งที่ 7 พบว่าเด็กอายุ 12 ปี เป็นโรค เหงือกอักเสบและหินน้ำลายร้อยละ 70.10 และถึงเด็กเสียงต่อการเป็นโรคปริทันต์ได้¹

จากรายงานผลการดำเนินงาน โครงการวังหันตสุขภาพของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตำบลเมืองเก่าพัฒนา จังหวัด ขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2556 – 2558 พบว่า นักเรียนมีเหงือกอักเสบร้อยละ 47.2, 52.8, 56.6 ตามลำดับ และมีหินปูนที่ต้องได้รับการ รักษา ร้อยละ 21.6, 24.5, 28.4 ตามลำดับ ปัญหาเหงือกอักเสบและหินน้ำลายมีสาเหตุมา จากการแปรงฟันไม่สม่ำเสมอและการแปรงฟันที่ ถูกวิธี อย่างไรก็ได้การป้องกันโรคเหงือกอักเสบ โดยการแปรงฟันถูกวิธีและสม่ำเสมอ² และ จาก แนวคิดทฤษฎีทฤษฎีการเรียนรู้ ของ Bloom³ มีแนวคิดว่าการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้โดย การให้ความรู้ (ด้านพุทธิสัย) การปลูกฝัง ทัศนคติ(ด้านจิตพิสัย) และการฝึกปฏิบัติ (ด้านทักษะพิสัย) ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรม การเรียนรู้ และจากแนวคิดการสนับสนุนทาง สังคม ของ House⁴ มีแนวคิดว่าการช่วยเหลือ ทางจิตวิทยา แก่ผู้ที่มีปัญหา โดยผู้รับการ สนับสนุนทางสังคมมีความรู้สึกว่า มีคนเอาใจใส่ เอื้ออาทร เป็นส่วนสำคัญของสังคม และผู้ที่ สนับสนุนจะต้องช่วยเหลือให้ผู้รับการสนับสนุน มีพฤติกรรมบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกเหนือนี้จากการศึกษาของ อรสิรินทร์ เพิ่ม พัชรพรและ วีรพล แสงปัญญา⁵ ได้ศึกษา การ พัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการคิดตามสารระบบ จำแนกของ บลูม ฉบับปรับปรุงที่มีต่อผลงาน สร้างสรรค์ ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษา ปีที่ 6 พบว่าหลังการทดลองกสุ่มทดลองมี ค่าเฉลี่ยคะแนนผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะหลัง การทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าก่อน ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงแนะนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ ใช้ในโปรแกรมทันตสุขศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในการป้องกันโรคเหงือกอักเสบ